

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 5 april 2012

158/2012

Statsrådets förordning om ändring av förordningen om fiske

Utfärdad i Helsingfors den 4 april 2012

I enlighet med statsrådets beslut
upphävs i förordningen om fiske (1116/1982) 30 och 50 §, sådana de lyder, 30 § i förordning 1356/1993 och 50 § i förordning 819/2001,
ändras 16 och 47—49 §, och
fogas till förordningen nya 16 a—16 d § som följer:

16 §

Fasta och stående fångstredskap som avses i 33 § i lagen om fiske ska märkas ut enligt följande:

1) inom vattenområden som används för sjötrafik ska fångstredskapen förses med en fyrkantig flagga med en höjd och bredd av minst 20 centimeter, som är fäst vid en flaggstång som har en höjd av minst 1,2 meter ovanför vattenytan,

2) inom vattenområden där sjötrafik i regel inte bedrivs, eller där det annars är uppenbart att fångstredskapen inte stör sjötrafiken eller annan användning av vattendraget, ska fångstredskapen förses med ett flöte som når minst 15 centimeter ovanför vattenytan eller med en flagga vars kortaste sida är minst 15 centimeter och som är fäst vid en flaggstång som har en höjd av minst 40 centimeter ovanför vattenytan.

Vid fiske från isen ska fångstredskapet och vakar som huggits upp för fiske och som är större än 40 cm i diameter märkas ut med en markeringsstång som har en höjd av minst 1,2 meter från isens yta, och som inte är vit.

Om fångstredskapet har satts ut för fångst på ett vattenområde som avses i 1 mom. 1 punkten på ett sådant sätt att fångstredskapet eller en del av det ligger närmare vattenytan än 1,5 meter (fångstredskap som satts ut nära vattenytan), ska vid flaggstången fästas två

flaggor som är placerade i höjdlid och som uppfyller kraven i 1 mom. 1 punkten. Om längden av ett fångstredskap som satts ut nära vattenytan överskrider 120 meter, ska dess sträckning visas med ett flöte som når minst 15 centimeter ovanför vattenytan, för varje begynnande 120 meter. Trots bestämmelserna i 1 mom. kan en kräftbur på ett vattenområde som avses i 1 mom. 2 punkten märkas ut med ett flöte som når minst 5 centimeter ovanför vattenytan.

De linor som förenar flöten och flaggstänger med fångstredskapet ska vara tillverkade av sjunkande material eller vara nedtyngda. I 1 mom. 1 punkten och 2 mom. avsedda flagg- och markeringsstänger ska vara försedda med en minst 2 centimeter hög reflex som är synlig hela horisonten runt. Flöten som används för att märka ut fångstredskap får inte vara av genomskinligt material.

16 a §

Om längden av ett fångstredskap som avses i 16 § eller den sammanlagda längden av flera sammankopplade fångstredskap överstiger 10 meter, ska redskapet eller redskapen märkas ut på det sätt som föreskrivs i 16 § i båda ändarna av fångstredskapet och vid behov vid ändarna av fångstredskapets förgreningar.

16 b §

Namn- och kontaktuppgifter för den som satt ut fångstredskapet och det märke som anger fiskerätten ska fästas vid det flöte eller den flagg- eller markeringsstång som finns vid den yttersta ändan av fångstredskapet. Namn- och kontaktuppgifterna ska innehålla för- och släktnamn samt telefonnummer eller postadress för den som satt ut fångstredskapet.

16 c §

Som ett i 39 § i lagen om fiske avsett tydligt märke betraktas utmärkning i enlighet med 16 § 3 mom. av fångstredskap som satts ut nära vattenytan.

16 d §

Trots bestämmelserna i 16, 16 a och 16 b § kan yrkesfiskare, när de bedriver fiske på havsområden utanför en radie på tolv sjömil räknat från baslinjen, märka ut sina fångstredskap enligt vad som anges i artiklarna 13–17 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 404/2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs.

47 §

Syftet med utbildningen för fiskeövervakare är att ge den som utbildas förutsättningar att avlägga provet för fiskeövervakare för att visa att han eller hon har tillägnat sig de kunskaper och färdigheter som krävs i uppgiften som fiskeövervakare. Utbildningen för fiskeövervakare ska omfatta följande studieämnen:

1) lagstiftning och praxis om fiske, fisketillsyn och fiskeövervakning,

Helsingfors den 4 april 2012

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*

Fiskeriöverinspektör Jouni Tammi

2) de grundläggande bestämmelserna om god förvaltning enligt förvaltningslagen (434/2003), vilka ställer minimikvalitetskrav på myndighetsverksamheten, och annan lagstiftning som gäller skötseln av de förvaltningsuppgifter som hör till fiskeövervakarens arbete,

3) lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999),

4) språklagen (423/2003) samt samiska språklagen (1086/2003), där språket i fråga behövs,

5) kundbetjäning,

6) hur man färdas tryggt på vatten och is, och

7) samverkan med andra myndigheter som utövar fisketillsyn och fiskeövervakning.

I utbildningen ska särskild uppmärksamhet fästas vid fiskeövervakarens rättigheter och skyldigheter.

48 §

Provet för fiskeövervakare är skriftligt och det ska innehålla frågor om alla studieämnen som ingår i utbildningen för fiskeövervakare. Provet innehåll fastställs av fiskerimyndigheterna.

49 §

Polisen ska anteckna anmälningar som avses i 102 § 2 och 4 mom. i fiskelagen i en förteckning som förs av polisen.

Fångstredskap och fiskeredskap som avses i 103 § i fiskelagen ska säljas på offentlig auktion. Om redskapet är av ringa värde kan det säljas utan offentlig auktion eller förstöras på order av en polisman som hör till befälet.

Denna förordning träder i kraft den 5 april 2012.